

Kam na výlet?

Mateřská škola Semínko je specifická tím, že děti chodí hodně ven. Pravidelně jeden den v týdnu se s batůžky vydávají za dobrodružstvím za hranice zahrady. Prostřednictvím článku bych se s vámi ráda podělila o tipy na výlety, které s dětmi můžete absolvovat také, a sice do CHKO Kokořínsko, do záchranné stanice Panthea, na kozí farmu do Ratibořic či na akci „Věda na polích“ v Netlukách a Podlesku.

MGR. MAGDALÉNA KAPUCIÁNOVÁ

I CHKO Kokořínsko – kroužkování ptáčků

Nastoupili jsme společně do autobusu, který nám zastavil u školky, naposledy jsme zamávali rodičům a vyrazili směrem CHKO. Cestování bylo delší, proto jsme si s dětmi dopřáli krátkou zastávku, během níž jsme se protáhli. Po cestě jsme zpívali spoustu písniček, povídali si a soutěžili, kdo v poli najde více zvířátek.

Na místě nás přivítal déšť. Vybaveni pláštěnkami jsme tedy popadli svačinky a schovali se v krásném srubu, kde jsme doplnili síly. Jako zázrakem přestalo pršet. Děti ihned vyběhly ven a u blízkého jezírka si hrály na písečné pláži a pouštěly loďky po vodě.

Poté jsme vyrazili za panem ornitologem Procházkou, putovali jsme lesem plným pískovcových skal, až nás pan ornitolog dovedl na místo, kde jsme kroužkovali ptáčky. Vytvořili jsme kolečko a čekali, který ptáček nás v takovém počasí přivítá. Okroužkovali jsme **rákosníka velkého i obecného**. Pan Procházka podotkl, že kdykoli přijedeme, odchytí vždycky nějakého zajímavého, vzácného ptáčka. Tak se i stalo. Byl to ptáček podobný sojce – **dlask tlustozubý**.

Děti si mohly vzít ptáčka do ruky, vypustit ho zpět do přírody a při výkladu si ptáčky prohlížet. Žasli jsme, jak velikými kroužky se kroužkují labutě a čápi.

Nakonec jsme se rozloučili s panem ornitologem, jeho pomocníci a dvěma psími kamarády a šli poobědvat na louku. Zahráli jsme si hry – a najed-

nou se objevil autobus a my museli jet domů. Když jsme nastoupili do autobusu, děti se pohodlně usadily. Některé zmožl výlet natolik, že si nestihly poslechnout konec pohádky a brzy usnuly. Doufáme, že příští rok na nás opět bude čekat další vzácný ptáček.

I Záchránná stanice Panthea

Záchránná stanice Panthea leží v lukách nad Modřanskou roklí. Ve středu ráno, kdy pravidelně chodíme na dopolední výlety do přírody, jsme se vydali na výlet do záchránné stanice Panthea. Děti tuto stanici navštívily již v loňském roce, proto se velmi těšily. Celá školka, tedy i lesníčci, nasedla do autobusu. Řidič autobusu pan Řezníček nás na výlety pravidelně vozí a dobře nás zná. Stanice má sídlo na okraji Prahy, cesta autobusem tudíž nebyla dlouhá a děti z ní měly radost. Občanské sdružení Panthea se stará o zvířata poraněná, nemocná i oslabená. Jejím cílem je vrátit již zdravá zvířata zpět do přírody. Pokud se jim to nepovede a zdravé zvíře není schopno žít ve volné přírodě, je umístěno do stálé expozice, určené pro nás návštěvníky, abychom se na ně mohli podívat.

Počasí bylo větrné a studené, bylo po dešti. Po vystoupení z autobusu měly děti za úkol najít paní učitelku Martu, která se schovala v nedalekém lese. Krásně se proběhly, nadýchaly se čerstvého vzduchu a samozřejmě našly i Martu. Potom jsme se vydali do stanice. Byli jsme vlídně přijati paní průvodkyní a zároveň pečovatelkou.

Děti si mohly nechat batohy u domečku s květinami a všichni jsme se usadili na rozlehlý trávník. Trochu začalo svítit slunce a zahřálo nás. Paní průvodkyně nám ukazovala ptáky, o které se zde starají a které nosila z pletivových voliér umístěných na konci travnaté plochy, na níž jsme seděli.

I Krmení káňat

Seznámili jsme se s **pošťolkou**, která nad námi volně létala a na malou chvíli se nad našimi hlavami zastavila ve vzduchu. Dozvěděli jsme se, že se jmenuje právě podle tohoto umění postát ve vzduchu. Děti si mohly **krmit volně létající káňata**. Každé dítě, jež mělo zájem káňe krmit, dostalo koženou rukavici na ruku a na ni kousek masa, ruku natáhlo směrem do vzduchu a na střeše sedící káňe se vzneslo, plachtilo vzduchem k dítěti, na chvíli si mu sedlo na ruku, maso si sezoblo, vrátilo se a posadilo se zpět na ruku své paní pečovatelky. O krmení byl u dětí obrovský zájem! Snažili jsme se být trpěliví, aby se dostalo opravdu na každého. Nejprve krmili předškoláci, potom už se hlásily i menší děti a paní pečovatelka samozřejmě myslela i na ně. Krmení pokračovalo a všechny děti zářily nadšením. Slunce začalo svítit a jemně nás hřálo svými paprsky.

Po krmení káňat jsme se podívali na **orla bělohlavého**, byla to samička, která ještě nebyla podle orlího věku dospělá a jmenovala se Helena. Paní průvodkyně ji přinesla. Orlí samička jí seděla klidně na ruce s rukavicí, byla velkánská, s bílou hlavou. Několikrát se